

בש"פ 7770/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7770/17

לפני:
העוררת:
כבוד השופט ג' קרא
מדינת ישראל

נגד

המשיב:
פלוני

ערר לפי סעיף 53 לחוק הסדר הדין הפלילי (סמכויות
אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם העוררת: עו"ד אבי וסטרמן

בשם המשיב: עו"ד ציון אמיר

החלטה

1. לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) המופנה נגד החלטות בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 2.10.2017 (כב' השופט מ' בר-עם) ויום 8.10.2017 (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) במ"ת 37343-09-17, בהן הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

2. ביום 15.9.2017 הוגש נגד המשיב - צעיר כבן 23 - כתב אישום המייחס לו עבירות מין חמורות שביצע בקטין כבן 12, בנו של חבר שבביתו התארח. על פי הנטען, בשעה שבני המשפחה פרשו למנוחת הצהריים, נכנס המשיב למיטה בה שכב הקטין וביצע בו - חרף התנגדותו - מעשה סדום ומעשים מגונים וכן עבירות של גרם למעשה סדום וגרם למעשה מגונה בקטין ואף ניסה לבצע מעשה סדום נוסף.

עמוד 1

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה העוררת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב וכן כי העבירות הרבות המיוחסות למשיב ונסיבות ביצוען מקימות עילת מעצר לפי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים, ולפיה עלול שחרורו לסכן את ביטחון הציבור.

4. בדיון שהתקיים הסכים בא כח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ושל עילת מעצר אולם טען כי יש להורות על שחרור המשיב לחלופת מעצר לנוכח העדר עבר פלילי ועוצמת הראיות, שלטענתו אינן מצדיקות מעצר.

5. בתסקיר המעצר, שהוגש בהתאם להחלטת בית המשפט, עמד שירות המבחן על הקושי בהערכת רמת הסיכון הנשקפת מן המשיב בשל חוסר יכולתו לשתף בשיחה על עולמו המיני. שירות המבחן התרשם כי המשיב מדחיק את צרכיו, מתקשה לבטא נזקקות טיפולית ומביע חוסר רצון לטיפול - גורמים שיש בהם כדי להגביר את הסיכון הנשקף ממנו. לצד זאת, צויין כי ההרתעה שבהליכים המשפטיים נגדו מהווה גורם המפחית ממסוכנותו של המשיב. שירות המבחן המליץ על שחרורו של המשיב למעצר בית מלא בבית הוריו של המשיב ובפיקוחם לאחר התרשם כי להורים גישה נורמטיבית והם יוכלו להוות דמויות סמכותיות, להציב גבולות ולצמצם את הסיכון הנשקף מן המשיב.

6. בהחלטתו מיום 2.10.2017, קבע בית המשפט קמא (כב' השופט מ' בר-עם) כי אין מקום לשחרור המשיב למעצר בית מלא והורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו ותחת פיקוחם, בכפוף לחוות דעת של המנהל על הפיקוח האלקטרוני, כנדרש, וכן ערבות צד ג' והפקדת ערבון בקופת בית המשפט. בית המשפט ציין כי המשיב נעדר עבר פלילי וכי ביצע את העבירות במקום מרוחק ממקום חלופת המעצר המוצעת.

7. בדיון שהתקיים ביום 8.10.2017, לאחר קבלת חוות דעתו של מנהל היחידה לפיקוח אלקטרוני, הורה בית המשפט קמא (כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן) על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני, בתנאים הבאים: איסור קשר עם המתלונן ובני משפחתו; חתימה על התחייבות עצמית בסך 25,000 ש"ח, חתימה על ערבות צד ג' בסך 25,000 ש"ח על ידי כל אחד מההורים והפקדת ערבון בסך 15,000 ש"ח בקופת בית המשפט.

8. לטענת העוררת, שגה בית המשפט קמא עת הורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני וביקשה להורות על מעצרו מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים. לעמדתה, על פי ההלכה שהתווה בית משפט זה, בעבירות מין חמורות שבוצעו בקטינים לא ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר או בדרך של מעצר בפיקוח אלקטרוני, אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות. במקרה דנן, המשיב לא עמד בנטל להוכיח כי מדובר במקרה חריג. מעשיו של המשיב מלמדים על חוסר גבולות שעה שהמעשים נעשו תוך ניצול היכרותו עם הקטין וניצול האמון שניתן בו ובשעה שיתר בני המשפחה נמצאים בבית וכי מסוכנותו רבה משאינה מופנית רק כלפי המתלונן בלבד. לכן, טענה, אין חשיבות למרחק שבין מקום המעצר בפיקוח לבין מקום ביצוע העבירה. עוד טענה העוררת כי הצורך במעצרו של המשיב מתחזק לנוכח העדר רצון מצדו לקבל טיפול ובשל הקושי של שירות המבחן להעריך את מסוכנותו. בהקשר זה ציינה כי שירות המבחן לא בחן האם הימצאותו של המשיב בבית הוריו תסכן קטינים אשר נמצאים בסביבתו.

9. ב"כ המשיב, מצידו, ביקש לדחות את הערר. לשיטתו אין מקום להתייחס לטענות העוררת בדבר חשד לעבירות

שאינן מופיעות בכתב האישום. עוד ציין כי המשיב כופר בעבירות ולכן ברור מדוע לא ביטא נזקקות טיפולית. כמו כן, לבקשת בית המשפט, ציין כי ניתן להבטיח שלבית הורי המשיב לא יגיעו קטינים, כך שהמעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים שנקבעו מאיין את המסוכנות המיוחסת למשיב, כפי שנדרש וכפי שמקובל בפסיקת בית משפט זה.

10. לאחר שעיינתי בבקשה על צרופותיה ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטות בית המשפט קמא.

11. בית המשפט קמא, לאחר שדחה את המלצת שירות המבחן לשחרור המשיב לחלופה של מעצר בית מלא, קבע כי כדי לאיין את מסוכנותו של המשיב יש צורך במעצר בפיקוח אלקטרוני. המחלוקת בין הצדדים עניינה בשאלה האם די בכך כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. המעשים החמורים שביצע בקטין, על פי כתב האישום, מלמדים על מסוכנותו בייחוד – וכפי שציינה ב"כ העוררת – משאלו בוצעו בשעה שהמשיב שהה בבית משפחת הקטין ויתר בני המשפחה נמצאים גם הם בבית ונחים בשעת הצהריים.

12. יחד עם זאת, וכפי שציין בית המשפט קמא, המשיב הוא צעיר בן 23 ללא עבר פלילי. בנסיבות אלה, לאור התרשמות שירות המבחן מהוריו של המשיב ומיכולתם לפקח עליו בשילוב עם הפיקוח האלקטרוני שהוטל עליו ולאור הבהרת ב"כ המשיב בדיון לפניי כי אין בבית ההורים, ולא יגיעו לשם, קטינים – יש בכל אלו כדי לאיין את מסוכנותו. ראה דברי כבוד השופט א' רובינשטיין בבש"פ 2006-10 מדינת ישראל נגד פלוני (ניתן ביום 15.3.2017).

13. הערר נדחה. בנוסף לתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט קמא, יחתמו הורי המשיב על התחייבות מפורשת לפיה קטינים מתחת לגיל 14 לא ייכנסו לביתם במהלך מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, כ"א בתשרי התשע"ח (11.10.2017).

שׁוֹפֵט